

pielt rigtig, saa er det efter Udvalgets egen Erklæring en voldsom Nedsættelse. Der staaer i Betænkningen: „Kludetoldens Nedsættelse fra 17 Mk. til 5 Mk. kan allerede i sig selv synes at være en temmelig voldsom Foranstaltning.“ Lad os ikke gaae til denne voldsomme Foranstaltning, lad os blive staaende ved en mere maadeholden.

Finantsministeren: Det vil upaatvivleligt af de udførlige Discussioner, der idag ere førte, og den Varme, hvormed der paa begge Sider er talt, være blevet indlysende for Enhver af de ærede Herrer, der ikke af Kludetoldens tidligere Historie maatte være vidende derom, hvor vanskeligt dette Spørgsmaal er. Jeg regner det for at være det vanskeligste Toldspørgsmaal, vi have hos os, og et af de vanskeligste Toldspørgsmaal, der overhovedet gives i alle Lande (Hør!). Jeg anseer det navnlig for meget vanskeligere end Spørgsmaalet om raffineret Sukker, hvormed vi igaar beskæftigede os (Hør!), og jeg søger hovedsagelig Vanskeligheden deri, at her egentlig ikke er Strid imellem Producenternes og Consumenternes Interesser, men der er Strid mellem to Classer af Producenters Interesser. Det forholder sig ikke, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde, at vi Alle stode her og producere Klude — og at der derfor ikke skulde kunne skjælnes mellem Producenter og Consumenter — samt at vi derfor ved dette Spørgsmaals Oprettelse ikke have andre Hensyn at tage end de sædvanlige, hvor der er Spørgsmaal om Ophævelse eller Nedsættelse af en Beskættelsestold. Vi have virkelig andre Hensyn at tage; vi ere ingenlunde her Producenter af Klude, thi kun Den kan siges at være Producent, der ved sit eget Arbejde søger at skaffe en værdiløs Ting Værd. Det er kun Kludeamlere, der kan siges at være Producent af Klude (Ja!), og for ham er Spørgsmaalet af en overordentlig Interesse. Om

man end ikke gjør sig det ganske klart, hvort Collissionen saaledes egentlig bestaaer, saa føler dog Enhver uvilkaarligt hos sig selv, at der her er en dybere Grund til Strid og til Tvivl, end den, der finder Sted ved Oprettelsen af almindelige Indførsels- eller Udførselstoldsatser. Men der kommer hertil et særligt Moment, som vel for Kongeriget Danmark alene taget, saavel som ogsaa for Heetugdømmet Sleddvig, er af liden Betydning, men som for Hertugdømmet Holsteen er af den allerstørste Betydning, og som man derfor ikke kan undgaae at tage i Betragtning ved denne Leilighed; det er, at en saa høi Kludetold som den nuværende eller en ikke meget betydelig nedsat Kludetold i en væsentlig Grad indvirker demoraliserende paa en stor Deel af Befolkningen i Holsteen. Man kan jo nok skyde Skylden over paa Toldvæsenet og sige, at det maa være et daarligt Toldvæsen, der ikke formaaer, tilstrækkeligt at modvirke Udsugningen af Klude, selv ved en høi Udførselstold. Jeg vil ingenlunde sige, at Toldvæsenet enten er eller har været saa fuldkomment, som det kunde være; jeg vil heller ingenlunde sige, at Grændsebevogtningen hidtil har været eller endnu — skøndt den er bleven betydelig forstærket, siden jeg overtog Finantsbestyrelsen, er stærk nok. Jeg tvivler ikke om, at det bedre end hidtil vil kunne lykkes at modvirke Smugleriet paa Grændsen, men hvorvidt selv et meget forstærket Opsyn vil være istand til at soutenerer en saa høi Udførselstold som den, der nu bestaaer, eller de, der af det ærede Udvalgs Mindretal og af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds ere bragte i Forflag, forekommer mig endnu meget tvivlsomt, og medens jeg saaledes gjerne vil indrømme, at der maa skee derom kan være Tvivl, troer jeg paa den anden Side, at man ogsaa maa indrømme, at jeg ikke kan tilstaae, at Toldvæsenet endnu skulde være slet, fordi det ikke vilde være istand til at opretholde denne Told.